

Farfar Ernst

Fram till idag har Farfar egentligen bara varit en gammal man som man sett på kort eller hittat i ett släktträd. Men vem var han egentligen?

I och med att vi växte upp i Gunnilse, även om jag är född i Olofstorp, blev det oftast Mormor och Morfar som fick rycka in som barnvakter. Vi bodde nära varandra, så dom lärde man känna ganska bra.

Här sitter jag mellan Farfar och Farmor. Jag ser väl närmast livrädd ut. Men det var snarare respekt än rädsla jag kände. Farfar var ju en gammal man enligt den tidens sätt att se på saken. Snarare än en "gosefarfar" av modernt snitt.

Men Olofstorp, det var ju långt bort. Det blev mest på speciella högtidsdagar, och inte minst på jul, som man sågs. Men då var det, som så ofta, Farmor som var medelpunkten. Var det sommar så plockade vi hallon. Och på vintern så var det bakning - struvor var en specialitet - eller vilda lekar. Huset var ju stort. Ibland vågade vi oss också upp på vinden, med eller utan Farmors goda minne.

Men Farfar minns jag egentligen bara som en trygg klippa mitt i den röra vi ibland orsakade. Han satt i sin stol i telefonrummet, med fårskinnstoffer på och händerna knäppta, och såg bara väldigt nöjd ut. Sa inte så mycket, förutom på julen då han läste julevangeliet. Då lyssnade man uppmärksamt. Men Jag minns ändå hur dom pratade, hur dom lät, hur det luktade i Enehagen. En varm och trygg känsla.

Arbetet med hemsidan har verkligen väckt min nyfikenhet. Och jag har fått en helt annan bild av Farmor och Farfar och mina övriga släktingar. Inte minst då den äldre generationen. Jag har fått en förståelse för var dom kommer ifrån, hur dom levde sina liv och har insett att dom var vanliga, levande människor med glädjeämnen såväl som sorger, precis som du och jag. Och ju mer man gräver, desto mer hittar man.

Jag hoppas att även du har lärt dig en del om Småkulla och dina släktingar under arbetets gång. Hemsidan är en bra plats att börja på.

Väldigt många har bidragit med minnen och foton. Ingen nämnd och ingen glömd. Men utan Ellinor Bergenkulls energi och nyfikenhet hade det här projektet aldrig kunnat genomföras.

Staffan Erenmalm, 28 mars 2024